

عنوان مقاله:

تحلیل آثار طراحی ژان نوول براساس دیدگاه کاری یورماکا

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در علوم، مهندسی و فناوری با محوریت پژوهشهای نیاز محور (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مهران قنادزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق، تهران، ایران

نسیم خانلو - استادیار گروه معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری به مثابه سامانه پویا، متأثر از شرایط مختلفی است که لازمه تعیین نقش و جایگاه هر یک از واقعیت ها و عوامل متغییر آن، شناخت ویژگی های مکانی و زمانی تاثیر گذار بر طراحی است. طراحی معماری به طور کامل متوجه تاثیر عوامل کالبدی - کارکردی و عوامل انسانی - مفهومی بر حوزه عمل خود می باشد. بر این اساس تلاش طراح ابداع راه حل هایی است که با تمامی اهداف طرح به ویژه محیطی، اجتماعی و اقتصادی، با یک نگاه کل نگر و درهم آمیخته به تعالی دست یافته باشد؛ در این میان نظریه پردازها به دنبال دسته بندی و ساماندهی این راه حل های طراحان در قالب روشهای مختلف طراحی هستند. ژان نوول معمار فرانسوی از جمله طراحانی است که در روند خلق آثارش بر جنبه های مختلف اثر، اعم از عوامل درونی و بیرونی توجه داشته تا در این راستا پاسخی مناسب را ارائه دهد. نحوه رسیدن به فرم در آثار نوول متفاوت بوده و مشکل می توان در آثار وی فرم های یکسانی را پیدا نمود، گرچه تعدادی از اصول مانند استفاده از تکنولوژی روز، بازی با نور، خلق فضایی رمز آلود و غیره در بیشتر آثارش تکرار می گردد. شاید تنها نقطه مشترک در طراحی های ژان نوول، توجه ویژه وی به سایت و زمینه گرایبی است. همین زمینه گرایبی است که فرم های پویا و متنوع کارهایش را توجیه می کند؛ همان گونه که معتقد است که هر موقعیت جدید، مستلزم یک معماری جدید است. در این مقاله سعی بر آن است تا از دیدگاه صاحب نظر روشهای طراحی کاری یورماکا و همکاران، آثار طراحی ژان نوول به روش تحقیق کیفی بررسی و تحلیل گردد تا نحوه رسیدن وی به فرم طراحی معماری و عوامل موثر درونی و بیرونی در پروژه های ژان نوول آشکار گردد.

کلمات کلیدی:

ژان نوول، روش طراحی، زمینه گرایبی، منطقه گرایبی، کاری یورماکا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/519907>

